

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi W. A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Wojskowym Sądem Okręgowym w W. pod sygn.
So (...)/21

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 23 lipca 2025 r.,

- 1. na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.
pozostawia skargę bez rozpoznania,**
- 2. zarządza zwrot od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na
rzecz W. A. kwoty 200 (dwieście) zł uiszczonej tytułem opłaty od
skargi.**

MR

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 czerwca 2024 r. W. A. (dalej: „skarżąca”) wniosła do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania karnego przewlekłość postępowania karnego „prowadzonego od 22.02.2017 r. do chwili obecnej, przed Sądem Rejonowym dla K. Wydział II Karny pod sygn. akt II K (...)/17, Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt IV Ka (...)/18, Wojskowym Sądem Okręgowym w W. (...) pod sygn. akt So (...)/21 i prokuraturą sygn. akt (...), Kp (...)/23”.

Wnioskiem z 16 września 2024 r. skarżąca sprecyzowała, że skarga „dotyczy przewlekłości postępowania karnego prowadzonego przed Sądem

Rejonowym dla K. sygn. akt II K (...)/17/P, a ostatecznie Wojskowym Sądem Okręgowym w W. sygn. akt So (...)/21". Jednocześnie podniesiono, że skarga „nie dotyczy sprawy sygn. akt Kp (...)/23”.

Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w W. pismem z 3 stycznia 2025 r. wskazał, że „w postępowaniu o sygnaturze akt So (...)/21 tutejszy Sąd oceniał wyłącznie warstwę formalną omawianej sprawy, dotyczącej W. A., w związku z czym nie mógł nie wykonać wyroku Sądu Okręgowego w K. o sygnaturze IV 1 Ka (...)/18. Dokładnie rzecz biorąc postanowieniem z 8 grudnia 2021 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. nieprawomocnie umorzył postępowanie prowadzone pod sygnaturą So (...)/21 z przyczyn formalnych (brak skargi uprawnionego oskarżyciela)". Podniesiono, że „w wyniku wywiezionego przez stronę zażalenia na to postanowienie, orzeczeniem Izby Karnej Sądu Najwyższego z 24 lutego 2022 r. (I KZ 11/22), co prawda uchylono zaskarżone orzeczenie WSO w Warszawie, ale jednocześnie podtrzymano ocenę, że sąd wojskowy nie jest uprawniony do merytorycznego orzekania w przedmiotowej sprawie. Sprawę Sąd Najwyższy przekazał - wraz z dokumentami wytworzonymi wcześniej w WSO w Warszawie pod sygnaturą So (...)/21 - Prokuratorowi Okręgowemu w Krakowie. To ten podmiot prowadził sprawę merytorycznie (sygn. akt prokuratora: (...)). Na marginesie można jedynie dodać, że Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie rozpoznawał później - pod sygnaturą Kp (...)/23 - zażalenie na merytoryczne orzeczenie prokuratora, kończące postępowanie przygotowawcze w omawianej sprawie”.

Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego pismem z 3 stycznia 2025 r. wskazał, że kwestia procedowania przez Wojskowy Sąd Okręgowy pod sygnaturą So (...)/21 w kontekście przewlekłości postępowania była badana przez Sąd Najwyższy co najmniej dwukrotnie. W ocenie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego aktualna pozostaje argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z 29 sierpnia 2023 r. (sygn. akt I NSP 38/23).

Postanowieniem z 20 lutego 2025 r. Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania wnioski skarżącej o wyłączenie SSN Tomasza Przesławskiego od orzekania w sprawie I NSP 271/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także jako: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.p.p. warunkiem skuteczności skargi na przewlekłość jest wniesienie jej w toku postępowania. Celem przedmiotowej skargi jest bowiem eliminowanie i zapobieganie przewlekłości poprzez dyscyplinowanie sądu orzekającego do podejmowania czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Skarga na przewlekłość wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13).

Skarżąca zakreślając zakres zaskarżenia, który sprecyzowała pismem z 16 września 2024 r., wywodzi skargę na postępowanie, które już się zakończyło. Postępowanie przed Wojskowym Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt So (...)/21, którego dotyczyła złożona przez skarżącą skarga zostało zakończone z chwilą wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia z 24 lutego 2022 r., sygn. akt I KZ 11/22, a zatem przed zainicjowaniem postępowania przed Sądem Najwyższym, wskutek złożenia niniejszej skargi.

Mając uwadze powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p. orzekł jak w sentencji.

MR

[r.g.]